

Základní škola, Radiměř, okres Svitavy

se sídlem Radiměř 211, 569 07

17. ŠKOLNÍ ŘÁD, PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Č.j.:	spis.zn.	skart.zn	ZSRAD_RS_376/2026	A.1.4	A/5
Vypracoval:			Mgr.Radka Satrapová, ředitelka školy		
Schválil:			Mgr.Radka Satrapová, ředitelka školy		
Pedagogická rada projednala dne			17.6.2026		
Směrnice nabývá platnosti ode dne:			1.9.2026		
Směrnice nabývá účinnosti ode dne:			1.9.2026		
Školská rada schválila dne:			11.6.2026		
Změny ve směrnici jsou prováděny formou číslovaných písemných dodatků, které tvoří součást tohoto předpisu.					

Obsah

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků	3
1.1 Hodnocení výsledků vzdělávání žáků.....	3
1.2 Stupně hodnocení na vysvědčení	3
1.3 Získávání podkladů pro hodnocení.....	6
1.4 Zásady hodnocení.....	7
1.5 Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení chování	10
1.6 Výchovná opatření.....	11
1.7 Kritéria hodnocení ve vyučovacích předmětech	12
1.8 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků s odlišným mateřským jazykem	14
1.9 Hodnocení v náhradním termínu a získání podkladů při vyšší absenci.....	15
1.10 Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky	15
1.11 Informování zákonných zástupců o výsledcích vzdělávání	16
1.12 Další ustanovení.....	16
1.13 Závěrečná ustanovení.....	17

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1.1 Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se řídí zejména školským zákonem, vyhláškou o základním vzdělávání a dalšími souvisejícími právními předpisy v platném znění.
2. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat výpis z vysvědčení.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací, slovním hodnocením nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady.
4. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
5. Škola převede na žádost zákonného zástupce žáka pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.
6. U žáka s vývojovou poruchou učení může ředitelka školy rozhodnout o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
7. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné, doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka a doporučení školského poradenského zařízení.

1.2 Stupně hodnocení na vysvědčení

1.2.1 Hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech se hodnotí těmito stupni:

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – dobrý
- 4 – dostatečný
- 5 – nedostatečný

Na prvním stupni se pro zápis stupně hodnocení použije číslice.

1.2.2 Hodnocení chování v případě použití klasifikace

Chování žáka se ve škole a na akcích pořádaných školou hodnotí těmito stupni:

- 1 – velmi dobré

- 2 – uspokojivé
- 3 – neuspokojivé

1.2.3 Slovní hodnocení

Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.

Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, naznačení dalšího rozvoje žáka a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat.

Slovní hodnocení lze použít také pro hodnocení chování žáka.

1.2.4 Celkové hodnocení žáka na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním
- b) prospěl(a)
- c) neprospěl(a)
- d) nehodnocen(a)

Žák je hodnocen stupněm:

- a) **prospěl(a) s vyznamenáním**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm 1 – velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle čl. 1.4.3 těchto pravidel,
- b) **prospěl(a)**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen stupněm 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- c) **neprospěl(a)**, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen stupněm 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,
- d) **nehodnocen(a)**, není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

Je-li žák z výuky některého předmětu v prvním nebo druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.

Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen(a)“.

1.2.5 Postup do vyššího ročníku a opakování ročníku

1. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů, z nichž byl uvolněn nebo z nichž se nehodnotí, nestanoví-li právní předpis jinak.
2. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch.
3. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen; to neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval.
4. Ředitelka školy může povolit žákovi na žádost zákonného zástupce a na základě doporučení vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů.

1.2.6 Náhradní termín hodnocení

1. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
2. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

1.2.7 Přezkoumání výsledků hodnocení

1. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy,

rozhoduje krajský úřad.

2. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitelka školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
3. Týká-li se žádost hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, posoudí ředitelka školy, popřípadě krajský úřad, dodržení pravidel hodnocení. V případě zjištění porušení těchto pravidel výsledek hodnocení změní; jinak jej potvrdí.

1.3 Získávání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáka získává učitel zejména:
 - a) soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - b) soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
 - c) různými druhy zkoušek (ústními, písemnými, grafickými, praktickými, pohybovými), didaktickými testy,
 - d) kontrolními písemnými pracemi a praktickými úkoly,
 - e) analýzou výsledků činnosti žáka,
 - f) konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky školského poradenského zařízení,
 - g) rozhovory se žákem a zákonnými zástupci,
 - h) dalšími vhodnými a pedagogicky odůvodněnými formami zjišťování výsledků vzdělávání.
2. Jsou-li zadávány domácí úkoly, mohou být jedním z podkladů pro průběžné hodnocení, nesmí však mít samy o sobě rozhodující vliv na výsledné hodnocení žáka na vysvědčení. Neodevzdání domácího úkolu samo o sobě nelze bez dalšího hodnotit stupněm nedostatečný; učitel může stanovit náhradní způsob splnění nebo ověření.
3. Vyučující přihlížejí při zadávání domácích úkolů k věku žáků, jejich schopnostem, celkové zátěži a potřebě koordinace mezi jednotlivými předměty.
4. Učitel dbá, aby hodnocení žáka vycházelo z dostatečného množství různorodých podkladů odpovídajících povaze předmětu a aby bylo možné objektivně posoudit výsledky vzdělávání žáka za celé klasifikační období.
5. Žák 3. až 9. ročníku má mít v každém předmětu za každé pololetí přiměřený počet hodnotících podkladů. Při jejich stanovení se přihlíží zejména k týdenní

časové dotaci předmětu, jeho charakteru a použité formě hodnocení. V případě slovního nebo kombinovaného hodnocení musí být rozsah podkladů rovněž dostatečný pro doložitelné a přezkoumatelné hodnocení.

6. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení a vhodným způsobem poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů nebo výtvorů. Výsledky písemných prací a dalších obdobných forem hodnocení oznamuje žákům bez zbytečného odkladu.
7. Kontrolní písemné práce a další náročnější formy ověřování výsledků vzdělávání rozvrhne učitel rovnoměrně v průběhu školního roku. O termínu písemné práce trvající déle než 25 minut informuje vyučující žáky předem a vhodným způsobem zajistí koordinaci s ostatními vyučujícími.
8. Učitel vede soustavnou evidenci podkladů pro hodnocení žáka a průběžně seznamuje zákonné zástupce s výsledky vzdělávání zejména prostřednictvím elektronického informačního systému školy.

1.4 Zásady hodnocení

1.4.1 Průběžné hodnocení a klasifikace

1. Při průběžném i celkovém hodnocení uplatňuje učitel přiměřenou náročnost, objektivitu, pedagogický takt a individuální přístup k žákovi.
2. Při celkovém hodnocení přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka, k jeho individuálním vzdělávacím potřebám i k případným okolnostem, které mohly mít přechodný vliv na jeho výkon.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání se vztahuje k naplňování očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu. Výsledná známka nebo slovní hodnocení nemusí odpovídat prostému aritmetickému průměru průběžných známek.
4. Učitel nepřeceňuje žádnou jednotlivou zkoušku ani dílčí výkon; výsledné hodnocení vychází z posouzení práce žáka za celé klasifikační období.
5. Žáci jsou hodnoceni ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.
6. Výsledné hodnocení určuje učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. V předmětu, v němž vyučuje více učitelů, stanoví výsledné hodnocení po vzájemné dohodě.
7. Případy hodné zvláštního zřetele ve vzdělávání žáků se projednávají v pedagogické radě.
8. Na konci klasifikačního období předkládají vyučující v termínu stanoveném

ředitelkou školy výsledky hodnocení a návrhy na další postup v případech, kdy žáka nelze hodnotit nebo kdy přichází v úvahu opravná zkouška.

9. Údaje o hodnocení a chování žáka jsou sdělovány pouze žákovi, jeho zákonným zástupcům a osobám oprávněným podle právních předpisů.
10. V případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování informuje škola zákonné zástupce bez zbytečného odkladu a prokazatelným způsobem.
11. Písemné a grafické práce, které jsou významným podkladem pro hodnocení, uchovává škola po dobu nezbytnou pro doložení a přezkoumatelnost hodnocení.
12. Při hodnocení samostatných prací žáka učitel přihlíží také k tomu, zda žák pracoval samostatně, dodržel zadání a případně použil nástroje umělé inteligence pouze v rozsahu dovoleném vyučujícím.
13. Použije-li žák při zpracování školní práce nástroj umělé inteligence, je povinen na výzvu vyučujícího pravdivě sdělit, zda a jakým způsobem tento nástroj použil.
14. Vyučující je oprávněn při hodnocení zohlednit míru samostatnosti žáka, jeho vlastní tvůrčí a myšlenkový podíl, schopnost porozumět odevzdanému výstupu a způsob práce se zdroji.
15. Použije-li žák nástroj umělé inteligence v rozporu se zadáním nebo pokyny vyučujícího, nelze takovou práci hodnotit jako řádně samostatně vypracovanou. Vyučující může zejména požadovat nové vypracování práce, doplňující ústní ověření znalostí nebo tuto skutečnost zohlednit v hodnocení.
16. Při testech, písemných pracích, zkoušení a jiných formách ověřování výsledků vzdělávání je používání nástrojů umělé inteligence zakázáno, nestanoví-li vyučující výslovně jinak.

1.4.2 Hodnocení chování

1. Klasifikaci chování navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují. O výsledném hodnocení chování rozhoduje ředitelka školy po projednání v pedagogické radě.
2. Kritériem pro hodnocení chování je dodržování pravidel stanovených školním řádem během klasifikačního období.
3. Při hodnocení chování se přihlíží zejména k věku žáka, jeho rozumové a mravní vyspělosti, okolnostem konkrétního případu a k dosavadnímu účinku přijatých výchovných opatření.

4. Chování žáka se hodnotí ve škole a na akcích pořádaných školou.
5. Jednání žáka mimo školu a mimo akce pořádané školou škola přímo neklasifikuje; může je však v nezbytném rozsahu zohlednit při pedagogickém působení, souvisí-li prokazatelně s bezpečností, vztahy mezi žáky nebo s činnostmi školy.

1.4.3 Slovní hodnocení

1. O použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace rozhoduje ředitelka školy v souladu s právními předpisy a pravidly školy.
2. Škola používá jako základní formu hodnocení klasifikaci; slovní hodnocení nebo kombinaci slovního hodnocení a klasifikace lze použít, vyžadují-li to vzdělávací potřeby žáka, doporučení školského poradenského zařízení, povaha vzdělávání nebo rozhodnutí ředitelky školy.
3. Slovní hodnocení v jednotlivých předmětech musí vždy umožnit posoudit, zda žák očekávané výstupy:
 - naplňuje na výborné až velmi dobré úrovni,
 - naplňuje na dobré úrovni,
 - naplňuje s podstatnými nedostatky,
 - nenaplňuje.
4. Při použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace stanoví škola celkové hodnocení žáka takto:
 - a) **prospěl(a) s vyznamenáním**, jestliže z žádného povinného předmětu nevyplývá hodnocení odpovídající stupni horšímu než chvalitebný, celková úroveň výsledků vzdělávání v povinných předmětech odpovídá průměru nejvýše 1,5 a chování je hodnoceno jako velmi dobré;
 - b) **prospěl(a)**, jestliže z žádného povinného předmětu nevyplývá hodnocení odpovídající stupni nedostatečný;
 - c) **neprospěl(a)**, jestliže z některého povinného předmětu vyplývá hodnocení odpovídající stupni nedostatečný nebo není-li žák z některého povinného předmětu hodnocen na konci druhého pololetí;
 - d) **nehodnocen(a)**, není-li možné žáka hodnotit z některého povinného předmětu na konci prvního pololetí.
5. Slovní hodnocení musí být formulováno tak, aby bylo přezkoumatelné, srozumitelné a bylo z něj patrné, jakému stupni prospěchu přibližně odpovídá.

6. Při převodu slovního hodnocení do klasifikace pro potřeby přestupu nebo přijímacího řízení vychází škola z obsahu slovního hodnocení a z úrovně naplnění očekávaných výstupů v jednotlivých předmětech.

1.4.4 Sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je přirozenou součástí procesu vzdělávání a hodnocení.
2. Učitel vede žáky k přiměřenému sebehodnocení výsledků jejich práce, chování, míry porozumění učivu a osobního pokroku.
3. Sebehodnocení nenahrazuje hodnocení učitele, ale doplňuje je a podporuje odpovědnost žáka za vlastní vzdělávání.

1.4.5 Hodnocení skupinové práce

1. Při hodnocení skupinové práce se posuzuje nejen výsledek skupiny, ale i skutečný přínos jednotlivých žáků, míra jejich samostatnosti, spolupráce, odpovědnosti a plnění dohodnutých úkolů.
2. Hodnocení skupinové práce může vycházet také ze sebehodnocení žáků a z reflexe práce skupiny.
3. Je-li při skupinové práci použit nástroj umělé inteligence, hodnotí učitel zejména skutečný podíl jednotlivých žáků, jejich schopnost kriticky posoudit výstupy a dodržení podmínek stanovených pro použití tohoto nástroje.

1.5 Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení chování

Stupeň 1 – velmi dobré

Žák dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Ojediněle se může dopustit méně závažného přestupku, je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 – uspokojivé

Žák se opakovaně dopouští méně závažných přestupků proti školnímu řádu nebo se dopustí závažnějšího přestupku. Narušuje výchovně vzdělávací činnost školy nebo ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje či jiných osob, avšak je zpravidla přístupný výchovnému působení a projevuje snahu o nápravu.

Stupeň 3 – neuspokojivé

Chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování nebo školním řádem. Dopouští se závažných přestupků, jimiž vážně ohrožuje výchovu nebo bezpečnost a zdraví jiných osob, anebo hrubým způsobem narušuje výchovně vzdělávací činnost školy.

1.6 Výchovní opatření

1.6.1 Pochvaly a jiná ocenění

1. Ředitelka školy může žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.
2. Třídní učitel může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
3. Udělení pochvaly ředitelky školy se zaznamená do dokumentace školy a na vysvědčení za pololetí, v němž byla udělena.

1.6.2 Kázeňská opatření

1. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti porušení uložit:
 - napomenutí třídního učitele,
 - důtku třídního učitele,
 - důtku ředitelky školy.
2. Kázeňské opatření se ukládá individuálně s přihlédnutím zejména k věku žáka, závažnosti jednání, četnosti porušování povinností, dosavadnímu chování žáka a účinnosti předchozích opatření.
3. Napomenutí třídního učitele lze uložit zejména za méně závažné nebo ojedinělé porušení školního řádu.
4. Důtku třídního učitele lze uložit zejména za opakované méně závažné porušování školního řádu nebo za závažnější jednorázové porušení povinností.
5. Důtku ředitelky školy lze uložit zejména za závažné porušení školního řádu nebo za opakované porušování povinností i přes předchozí kázeňská opatření.
6. Neomluvená absence, opakované pozdní příchody, svévolné opuštění vyučování, podvodné jednání nebo jiné obcházení povinností školní docházky se považují za porušení povinností stanovených školním řádem. Při ukládání opatření škola vždy posuzuje okolnosti konkrétního případu individuálně.
7. Orientačně lze při hodnocení chování nebo ukládání kázeňských opatření přihlédnout i k rozsahu neomluvené absence; tím není dotčeno individuální posouzení každého případu.
8. Uložení kázeňského opatření a jeho důvody oznámí škola bez zbytečného odkladu prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

9. Uložení kázeňského opatření se zaznamená do dokumentace školy.
10. Zvláště hrubé opakované slovní útoky a úmyslné fyzické útoky vůči zaměstnancům školy nebo vůči ostatním žákům jsou považovány za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem.
11. Alternativní výchovná opatření lze použít jako podpůrný a nápravný prostředek, pokud to povaha případu umožňuje; nenahrazují však kázeňská opatření tam, kde je jejich uložení nezbytné.

1.7 Kritéria hodnocení ve vyučovacích předmětech

1. Při hodnocení výsledků vzdělávání ve vyučovacích předmětech se sleduje zejména:
 - míra naplnění očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu,
 - kvalita a rozsah osvojených vědomostí, dovedností a kompetencí,
 - schopnost uplatňovat získané poznatky při řešení úkolů,
 - samostatnost, tvořivost a logičnost myšlení,
 - přesnost a kultivovanost ústního, písemného a grafického projevu,
 - schopnost pracovat s informacemi,
 - kvalita spolupráce a přístup ke vzdělávání.
2. V průběžném hodnocení lze podle povahy úkolu použít také procentuální vyjádření úspěšnosti nebo jiné srozumitelné pomocné škály. Tyto formy slouží jako podklad pro hodnocení a samy o sobě nepředstavují automatický převod na výsledné hodnocení na vysvědčení.
3. Použije-li vyučující v průběžném hodnocení procentuální vyjádření, může orientačně vycházet z tohoto převodu:
 - Stupeň klasifikace 1 = 91–100 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 1- = 88–90 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 2 = 75–87 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 2- = 71–74 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 3 = 55–70 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 3- = 50–54 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 4 = 35–49 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 4- = 30–34 % splněného zadání
 - Stupeň klasifikace 5 = 0–29 % splněného zadání

Bližší kritéria hodnocení

- **Stupeň 1 (výborný) - 100 % až 88 %**

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. V přiměřeném čase vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Účelně si organizuje vlastní práci. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost, originalita a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Dokáže pracovat s informacemi a spolupracovat s ostatními. Je schopen samostatně studovat vhodné texty – dokáže se učit.

- **Stupeň 2 (chvalitebný) - 87 % až 71 %**

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. V přiměřeném čase vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost, někdy originalita. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty. Při práci s informacemi má drobné problémy, zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje pouze drobnou podporu nebo pomoc.

- **Stupeň 3 (dobrý) – 70 % až 50 %**

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Má problémy s organizací vlastní práce. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, neoriginální, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. Při práci s informacemi má častější problémy, jak při jejich zisku a třídění, ale zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje podporu nebo pomoc.

- **Stupeň 4 (dostatečný) – 49 % až 30 %**

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Nedokáže si samostatně zorganizovat vlastní práci, vyžaduje výraznou pomoc učitele. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Při práci s informacemi má zásadní problémy, často je nedovede zpracovat. Při spolupráci s ostatními vyžaduje výraznou podporu nebo pomoc ostatních.

- **Stupeň 5 (nedostatečný) – 29 % až 0 %**

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat. Nedovede pracovat s informacemi, a to i při jejich vyhledávání. Nedokáže spolupracovat s ostatními i přes jejich pomoc a podporu.

4. Výsledné hodnocení v jednotlivých předmětech vychází z komplexního posouzení práce žáka za celé klasifikační období; není pouhým aritmetickým průměrem dosažených výsledků.

1.8 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků s odlišným mateřským jazykem

1. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze jejich vzdělávacích potřeb, k doporučením školského poradenského zařízení a k přiznaným podpůrným opatřením.
2. Způsob hodnocení žáka musí odpovídat jeho možnostem a potřebám a současně zachovat požadavek na věcnou správnost, srozumitelnost a

doložitelnost hodnocení.

3. U žáků s odlišným mateřským jazykem, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.
4. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalosti českého jazyka za závažnou souvislost ovlivňující výkon žáka.
5. Vyučující může u těchto žáků přiměřeně upravit zadání, formu ověřování, časový limit nebo způsob prokazování výsledků vzdělávání, pokud tím nedojde ke snížení podstaty požadovaných výstupů.
6. U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami i u žáků s odlišným mateřským jazykem lze podle okolností použít klasifikaci, slovní hodnocení nebo kombinaci obou způsobů.

1.9 Hodnocení v náhradním termínu a získání podkladů při vyšší absenci

1. Dosáhne-li absence žáka v předmětu takového rozsahu, že učitel nemá dostatek podkladů pro hodnocení, postupuje škola podle pravidel pro hodnocení v náhradním termínu.
2. Při posouzení, zda má škola dostatek podkladů pro hodnocení, přihlíží zejména k celkovému rozsahu a rozložení absence, k charakteru předmětu, k množství a kvalitě dosavadních podkladů a k tomu, zda je možné znalosti a dovednosti žáka ověřit v běžném režimu.
3. K získání podkladů pro hodnocení v náhradním termínu může vyučující využít zejména doplňující ústní nebo písemné ověření, praktické úkoly, portfolio prací nebo jiné vhodné formy odpovídající povaze předmětu.
4. V tělesné výchově přihlíží vyučující při hodnocení vedle dosažených výkonů také k účasti žáka, jeho aktivitě, snaze a splnění případných náhradních úkolů, byl-li jejich výkon pedagogicky odůvodněn.

1.10 Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitelka školy; je-li vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - předseda, kterým je ředitelka školy nebo jí pověřený učitel,
 - zkoušející učitel, kterým je vyučující daného předmětu nebo jiný vyučující téhož

- předmětu,
- přisedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti.
3. Výsledek komisionálního přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu.
 4. O komisionálním přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
 5. Žák může v jednom dni vykonat komisionální přezkoušení pouze z jednoho předmětu.
 6. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
 7. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Opravné zkoušky jsou komisionální.
 8. Žák může v jednom dni konat pouze jednu opravnou zkoušku.
 9. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k ní bez závažného důvodu nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku.

1.11 Informování zákonných zástupců o výsledcích vzdělávání

1. Učitelé jednotlivých předmětů informují zákonné zástupce o výsledcích vzdělávání zejména na třídních schůzkách, prostřednictvím elektronického informačního systému školy, při konzultacích nebo při jiných vhodných příležitostech.
2. Třídní učitel nebo vyučující poskytne zákonným zástupcům informace o výsledcích vzdělávání také mimo pravidelné termíny, pokud o to požádají.
3. Třídní učitel nebo vyučující informuje zákonné zástupce bez zbytečného odkladu v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování žáka.

1.12 Další ustanovení

1. Tato pravidla jsou součástí školního řádu.
2. Výklad a použití těchto pravidel musí být vždy v souladu s platnými právními předpisy.

3. Není-li v těchto pravidlech některá otázka výslovně upravena, postupuje škola podle školského zákona a prováděcích právních předpisů.

1.13 Závěrečná ustanovení

1. Kontrolu provádění ustanovení této směrnice provádí ředitelka školy.
2. Zrušuje se předchozí znění této směrnice č.j.: ZSRAD_RS_370/2023 ze dne 1.6.2023. Uložení směrnice v archivu školy se řídí Skartačním řádem pro školy a školská zařízení (Věstník MŠMT 1986, sešit č. 6).
3. Směrnice nabývá účinnosti dnem: 1.9.2026.
4. Podle § 30 školského zákona č. 561/2004 Sb. zveřejňuje ředitelka školy tento řád následujícím způsobem: vyvěšením v hale školy a ve sborovně školy.
5. Zaměstnanci školy s tímto řádem byli seznámeni na pedagogické radě dne 17.6.2026.
6. Žáci školy byli s tímto řádem seznámeni třídními učiteli ve dnech 1. až 7.9. daného školního roku, seznámení je zaznamenáno v třídních knihách.
7. Zákonní zástupci žáků byli informováni o vydání řádu školy informací v systému Bakaláři, řád je pro ně zpřístupněn v ředitelně školy.

Mgr. Radka Satrapová

ředitelka školy, podepsána elektronicky